

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (اجتماع امر و نهی)

اجتماع امر و نهی (نظر مصنف) ۲

جلسه ۲۵۲

استاد نجار زاده

دلیل مصنف مبتنی بر توضیح سه مسئله که بر هم مترتب هستند، می باشد.

مسئله اول:

در جلسه قبل بیان شد.

مسئله دوم:

وقتی متعلق تکلیف را عنوان دانسته نه معنون مقصودمان این نیست که عنوان به ملاحظه وجود ذهنی که دارد متعلق طلب قرار گرفته زیرا بطلانش ضروری است به دلیل آنکه محل آثار و متعلق غرض و آنچه مصلحت و مفسده بر آن بار است معنون بوده نه عنوان.

بلکه منظور اینست که: متعلق همان عنوان است در حالی که واجد وجود ذهنی است نه آنکه این نحو از وجود را در حین متعلق قرار دادن ملاحظه و اعتبار کنیم.

معنای این کلام که میگوئیم غرض به عنوان در حالیکه وجود ذهنی دارد تعلق گرفته اینست که: عنوان به این اعتبار متعلق غرض است که مرآت برای معنون بوده و در آن فانی می باشد.

مسئله سوم:

وقتی از این نکته نیز گذشته و قبول کردیم متعلق تکلیف عنوان بوده (به ملاحظه اینکه مرآت برای

معنون است و فانی در آن میباشد تکلیف به آن توجه پیدا نموده) اینک میگوئیم:

مقصود این نیست که متعلق حقیقی تکلیف معنون بوده و به اعتبار اینکه عنوان فانی در معنون است تکلیف از عنوان به معنون سرایت میکند زیرا این گفتار بطلانش بدیهی است زیرا طبق آنچه قبلاً گفته شد

مرکز مجازات امام صادق (علیه السلام)

مستحیل است که معنون متعلق تکلیف قرار بگیرد حتی به توسط عنوان زیرا عنوان، معنون را از استحاله تعلق تکلیف به آن خارج نمیکند.

توضیح:

متعلق تکلیف، عنوان به ملاحظه اینکه مرآت برای معنون و فانی در آن است می باشد و همین فناء در معنون «مصحح و مجوز» تعلق تکلیف به آنست زیرا غرض متکلم قائم به معنون می باشد نه عنوان و نباید چنین پنداشت که فناء عنوان در معنون باعث آن می شود که تکلیف به معنون سریان پیدا کرده و تعلق به آن می گیرد.

فرق است بین چیزی که مصحح تعلق تکلیف بوده و آنچه بنفسه متعلق تکلیف قرار دارد و همین عدم امتیاز و فرق بین آنها موجب گردیده که برخی قائل شوند به اینکه تکلیف از عنوان سرایت نموده و به معنون تعلق گرفته و دلیل این گفتار را این قرار داده اند که عنوان در معنون فانی است.